

„Всичкитѣ други мислятъ, че моя проектъ може да спъне не само развитието на българ. словесностъ, но и напредването на образованието помежду българитѣ. Така сми ние познали чувството на българитѣ въ Туна-вилаети.... За това Митхатъ Паша е длъженъ да различи кое е многото: гласътъ на Хаджи Иванчовцитѣ или гласътъ на руссенскитѣ жители, които отхвърлихъ проекта, защото, както добръ разбира Негово Прѣвѣсходителство наредба, която не се одобрява отъ онзи народъ, за който се назначава, не достига назначението си. („Врѣме“, 23 мартъ 1866 г.).

Слѣдъ спиранieto на „Врѣме“ Бурмовъ извѣсти въ „Македония“, че е готовъ да се исплати на прѣдплатилитѣ си абонати, като имъ испроводи въ замѣна в. „Македония“ или пъкъ като имъ повърне паритѣ. Славейковъ тоже извѣстява, че приема това условие (бр. 35 г. 1867, „Македония“).

Нѣколко прѣди да прѣстане „Врѣме“ появява се „Македония“ — листъ за политика и книжевностъ.

„Македония“ излазя до 1872 год. подъ главната редакция на П. Р. Славейкова. Сътрудникъ неговъ билъ въ първо врѣме Г. Нѣмцовъ — сегашний Доростоло-Червенский митрополитъ Григорий, който особено въ началото на издание то писа редъ статии на гръцки языкъ, въ които съ умѣлость и вѣщина прѣдстави правата на българитѣ за народно-церковна независимостъ и съвършенната несъстоятелностъ на гръцкитѣ противодѣйствия.

Освѣнъ този главенъ сътрудникъ на Славейкова въ първото врѣме нека поменемъ йоще: Тодоръ Икономовъ и Св. Миларовъ. Първий бѣше дописникъ и често доставяше статии, които правяхъ на врѣмето си силно впечатление. Вторий постоянно сътрудничи въ 1869 — 70 година и неговитѣ пламени статии по въпроса направихъ да се говори за тѣхъ твърдѣ много. Една отъ статиитѣ му: „Двѣтѣ касти и власти“ станхъ даже причина да се спрѣ „Македония.“

Писали сж въ „Македония“ и други: Л. Иовчевъ, М. Балабановъ, П. Горбановъ, Д. В. Македонски.

Първий брой отъ първа година на в. „Македония“ се появи на 3 декемврий 1866 год. Четири броя наредъ излѣзохъ на малъкъ форматъ осемъ страници съ по три стълбца на гръцки и български. Отъ 5-ий брой „Македония“ се уголѣмява както сж въобще голѣмитѣ вѣстници съ голѣмъ форматъ, четири страници съ по четири стълбца. Въ началото отвѣтственъ по сѣтнѣ отговорникъ подписваше: І. Ф. Караягдж, а редакторъ П. Р. Славейковъ. По сѣтнѣ Славейковъ взе да подписва ре-